

Beste mensen, lieve collega's, belangstellenden en vrienden,

Ik wil graag even zeggen dat ik het een hele grote eer vind dat we vandaag op de dag van de mensenrechten met ons hele team voor UITGEZET bekroond zijn met de Clara Wichman Penning. Tegelijkertijd moet ik bekennen dat ik het moeilijk vind om me feestelijk te voelen terwijl we in Nederland vandaag de dag nog steeds gewortelde kinderen uitzetten naar landen waar ze doodongelukkig worden. Ik vind het ook moeilijk om te juichen omdat wij met onze documentaireserie er niet in zijn geslaagd om ook maar 1 kind te behoeden of terug te halen.

Heel veel organisaties en politieke partijen hebben ontzettend hard geknokt om een Kinderpardon van de grond te krijgen, en dat ze dat voor elkaar hebben gekregen is iets om blij om te zijn. De criteria op grond waarvan een kind in Nederland mag blijven of niet, zijn vrij arbitrair natuurlijk. Ze zijn gericht op de politieke wens om het Kinderpardon vooral niet op alle kinderen betrekking te laten hebben. En ze zijn natuurlijk ook gebaseerd op de huidige stand van kennis over in welke mate kinderen in staat zijn om een uitzetting mentaal te boven te komen. En aangezien onze regering er nog steeds voor kiest om kinderen niet te monitoren nadat ze zijn uitgezet, is die kennis is zo goed als afwezig. "Kinderen zijn heel flexibel" hoor je vaak.

We hebben met UITGEZET aan kunnen tonen dat het met heel veel uitgezette kinderen extreem slecht gaat. Ze aarden niet, worden veel gepest of als verraders gezien. Ze spreken vaak de taal niet en zitten alarmend vaak thuis omdat ze geen recht op onderwijs hebben. Ze hebben veel depressieve klachten en een grote groep is zelfs suïcidaal. Ze zien hun eigen leven als verwoest.

Onze makers en researchers zijn niet selectief gaan winkelen. Onderzoek van UNICEF heeft aangetoond dat zelfs in het relatief vreedzame Europese Kosovo het met het merendeel van de teruggekeerde kinderen psychisch zeer slecht gaat. Het is een vast patroon.

Dit is een mensenrechtenvraagstuk. Welke rechten heeft een kind? Sinds 1995 onderschrijft Nederland het Kinderrechtenverdrag. Artikel 3 van dat verdrag luidt:

Bij alle maatregelen die kinderen betreffen dient het belang van het kind voorop te staan.

Dat verplicht een overheid het belang van het kind als uitgangspunt te nemen in de asielprocedure. Door niet te willen monitoren hoe het met een kind gaat nadat het is uitgezet heeft Nederland er voor gekozen om niet eens te willen weten of het belang van het kind geschonden wordt.

Wat we hopen is dat we met *Uitgezet* politici en bewindslieden één illusie hebben ontnomen. Namelijk de illusie dat het allemaal wel goed komt als je kinderen uitzet. Niemand kan na *Uitgezet* nog met droge ogen zeggen dat er geen signalen bekend waren die konden duiden op het tegendeel. Dat is winst. Want dat betekent dat een overheid die er desalniettemin voor kiest om niet te willen weten hoe het kinderen vergaat nadat ze zijn uitgezet, er ook voor kiest om Kinderrechten niet mee te wegen. Niet uit naïviteit of onwetendheid, maar willens en wetens.

630 asielkinderen mogen in Nederland blijven door het Kinderpardon. Meer dan het dubbele aantal wordt actief het land uitgezet. Als je weet en onderkent dat het met de meeste kinderen zeer slecht zal gaan, en je voert dit beleid toch uit, staat dat beleid dan niet haaks op de mensenrechten?

We wensen alle mensen en organisaties die zich hard maken voor de verankering van kinderrechten in de asielprocedure heel veel sterkte en hopen dat we een steentje hebben kunnen bijdragen in hun strijd.

--

Rest me om toch nog om de mensen bij naam te noemen die deel uitmaakten van wat de Liga "Team Uitgezet" noemt.....

Allereerst Sinan Can, de bedenker van de serie, die in 2011 de familie Karim bezocht in het door bommen geteisterde Kirkuk, en zo op het idee van de serie kwam. Sinan was onze grote inspirator.

Thomas Blom die samen met Sinan vanaf het eerste uur geknokt heeft om de serie er te laten komen.

Frans Klein van de VARA die het project omarmde en zelfs in deze tijden van ontslag en bezuinigingen grootmoedig eigen Varageld in het project heeft gestoken.

Miek Hehenkamp, die niet alleen een enorme researchpower aan de dag heeft gelegd maar tot de dag van vandaag ook een diepe persoonlijke betrokkenheid houdt met de uitgezette familie.

Els Knaapen voor haar tomeloze, voornamelijk onbetaalde inzet.

Regisseurs Floris-jan van Luyn (die is er niet) Thoams Blom en Arjanne Laan voor het prachtige werk dat ze leverden.

Anja van Oostrom, die voor ons allemaal een rots in de woelige branding was

Ivor de Baat en Sander van den Eeden, hartelijk dank voor jullie steun

En natuurlijk horen ook bij het team:

Magrite Kalverboer van de Rijksuniversiteit Groningen, die hier vanavond helaas niet bij kan zijn.

Karin Kloosterboer en Heske Verburg van UNICEF

Carla van Os van Defense for Children

Ayaan Abukar en Wouter Zandwijk van de Stichting Vluchtelingenwerk

Tessa Smets van de Stichting Kinderpostzegels

Plus alle kinderen en families die ons geholpen hebben en die achterblijven in de landen waar ze zijn uitgezet.